

Dosarul nr. 2rac-373/19

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul central (jud. D. Cristian)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Anton, V. Cotorobai, I. Țurcan)

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tatiana Vieru
Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Baiurtan” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Prestigiu-AZ” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii și penalității de întârziere și a cheltuielilor de judecată și la

cererea reconvențională a Societății cu Răspundere Limitată „Prestigiu-AZ”, reprezentată de avocatul Denis Stratuș împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Baiurtan” cu privire la apărarea dreptului de proprietate, obligarea restituirii bunurilor și încasarea diferenței de sumă

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse cererile de apel depuse de Societatea cu Răspundere Limitată „Prestigiu-AZ” și Societatea cu Răspundere Limitată „Baiurtan” și menținută hotărârea din 15 martie 2017 a Judecătoriei Strășeni sediul central

constată:

La 2 martie 2016, SRL „Baiurtan” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Prestigiu-AZ” cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 2 martie 2013, între locatorul SRL „Baiurtan” și locatarul SRL „Prestigiu-AZ” a fost semnat contractul de locațiune nr. 03/02-1, prin care locatorul a acceptat transmiterea în posesie și folosința temporară a locatarului spații comerciale amplasate pe str. M. Sadoveanu 20/1 mun. Chișinău. Termenul de locațiune a fost stabilit de părți de 10 ani.

La 11 mai 2013, între locatorul SRL „Baiurtan” și locatarul SRL „Prestigiu-AZ” a fost semnat contractul de locațiune nr. I/III, prin care locatorul a acceptat transmiterea în posesie și folosința temporară a locatarului spații comerciale amplasate pe str. M. Sadoveanu 20/1 mun. Chișinău. Termenul de locațiune a fost stabilit de părți de 2 ani și 11 luni.

A comunicat că la 22 iunie 2015 și 30 iunie 2015, contractele de locațiune menționate au fost reziliate prin acord comun al părților.

Totodată, locatarul SRL „Prestigiu-AZ” a confirmat existența la acel moment a datoriei față de locatorul SRL „Baiurtan” în valoare de 141941,05 de lei.

Astfel, în perioada nemijlocit următoare rezilierii contractelor de locațiune nr. 03/02-1 din 2 martie 2013 și nr. I/III din 11 mai 2013, SRL „Prestigiu-AZ” a stins o parte nesemnificativă din datorie, însă din luna septembrie 2015 până în prezent s-a eschivat de la onorarea obligațiilor sale, datoria nefiind achitată și în prezent constituie 115064,60 de lei.

A accentuat că la 8 decembrie 2015 și 12 ianuarie 2016, în adresa SRL „Prestigiu-AZ” au fost expediate două somații, ambele fiind ignorate de către debitor.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 5-7, 166, 174-177 CPC, art. 512-514, 668, 875, 886, 908, 910 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” a datoriei rezultate din contractele de locațiune nr. 03/02-1 din 2 martie 2013 și nr. I/III din 11 mai 2013 în valoare de 115064,60 de lei și a cheltuielilor de judecată.

La 30 martie 2016, SRL „Prestigiu-AZ”, reprezentată de avocatul Denis Stratuș a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Baiurtan” cu privire la apărarea dreptului de proprietate, obligarea restituirii bunurilor și încasarea diferenței de sumă.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că la 23 iunie 2015, între SRL „Baiurtan” și SRL „Prestigiu-AZ” a fost semnat actul de primire-predare al restaurantului locaționat de ultimul, potrivit căruia SRL „Prestigiu-AZ” a transmis, iar SRL „Baiurtan” a recepționat fără careva consemnări restaurantul cu suprafața de 331,50 m² împreună cu utilajul, mobilierul și lucrările de reparație capitale care au fost efectuate și achiziționate de SRL „Prestigiu-AZ”.

Astfel, conform actului de primire-predare al restaurantului, SRL „Prestigiu-AZ” a transmis în proprietatea SRL „Baiurtan” 267 de poziții de utilaj și mobilier, inclusiv utilaj frigorific, utilaj de pregătit cu gaze și electrice, congelator, gril, plită mobilier de inox, sisteme de ventilare, dulape de bucătărie și depozit, mese de bucătărie, sală, teșghea, tumbe, aparatură pentru muzică, canapele, fotolii, lustre, tablouri, televizor, sisteme de încălzire, tehnică sanitară, tehnică video, lămpi led cu transformatoare, uși, oglinzi, draperii, veselă și multe altele.

Acest utilaj a rămas în proprietatea locatorului SRL „Baiurtan”, deoarece acest imobil a fost transmis la fel ca restaurant către rețeaua „Tratoria” cu suprafața de 331,50 m².

A remarcat că locatorul SRL „Baiurtan” refuză să achite contravaloarea înțeleasă pe utilajul și mobilierul transmis.

Ca urmare, la 23 martie 2016, SRL „Lexincad” a efectuat o evaluare a utilajului care deja este în proprietatea locatorului SRL „Baiurtan”, transmis de către SRL „Prestigiu-AZ” după rezilierea contractului, astfel, potrivit raportului de evaluare, valoarea medie de piață la toate 267 de poziții de utilaj, mobilier ș.a. transmise către locator, constituie suma de 726068 de lei, sumă care urmează a fi încasată forțat din contul SRL „Baiurtan”, care nu dorește rambursarea costului acestora sau rambursarea în natură.

A mai menționat că după primirea sălii pentru restaurant în locațiune, SRL „Prestigiu-AZ”, pentru a verifica dacă suprafața luată în arendă corespunde cu suprafața din contract, a comandat efectuarea măsurărilor de către SRL „Lexincad”.

După efectuarea măsurărilor de către SRL „Lexincad” a fost constatat că suprafața utilă a imobilului cu nr. cadastral XXXXX este de 331,5 m², însă conform prevederilor pct. 1.2. din contractul de locațiune, SRL „Prestigiu-AZ” achita plata lunară pentru suprafața de 350,2 m², adică cu 18,7 m² mai mult.

În consecință, locatorul SRL „Baiurtan” pe perioada locațiunii restaurantului a calculat o supraplată, pentru suprafața care nu există, în mărime de 75015,21 de lei.

A precizat că la 28 februarie 2015, SRL „Prestigiu-AZ” a emis factura cu nr. WI4659574, iar la 23 iulie 2015, factura WI4659575 în sumă totală de 75015,21 de lei, prin care a refacturat suprafața în plus inclusă în plată de către locatorul SRL „Baiurtan”, cu scopul ca aceasta să fie exclusă din facturi, fiind expediate în adresa SRL „Baiurtan”, la 6 martie 2015, împreună cu pretenția de recalcul.

A mai notat că potrivit prevederilor pct. 2.1. din contractul de locațiune nr. 03/02-1, imobilul din str. M. Sadoveanu 20/1 mun. Chișinău, demisol, a fost transmis în locațiune către SRL „Prestigiu-AZ” ca restaurant.

Având în vedere prevederile art. 878 alin. (1) Cod civil, a reiterat că pentru ca încăperea goală se devină restaurant, locatarul SRL „Prestigiu-AZ” a despărțit sala de bucătărie, vestiar și veceu, iar locatorul motivează că diferența de suprafață, rezultă din pereții despărțitori ai încăperii și în cazul în care sala era fără pereți despărțitori, suprafața utilă se deducea la 350,2 m².

A obiectat că aceste afirmații și concluzii contravin atât scopului încăperii locaționate, măsurărilor efectuate de SRL „Lexincad”, cât și informației din ÎS „Cadastru” unde este înregistrată suprafața de 331,5 m².

Cu referire la prevederile art. 878 alin. (2) Cod civil, a menționat că locatorul SRL „Baiurtan” avea obligația să predea un bun pregătit pentru utilizarea acestuia ca restaurant cu caracteristicile cerute pentru așa o formă de activitate.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 42 alin. (2), 68, 85 alin. (4), 166, 167, 172, 173, 174, 175 CPC, art. 512, 575, 875, 908, 909, 1389, 1392 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, încasarea din contul SRL „Baiurtan” în beneficiul SRL „Prestigiu-AZ” a valorii bunurilor transmise către locator (utilaj și mobilier pentru restaurant) în urma rezilierii contractului de locațiune în mărime de 726068 de lei, a diferenței sumei dintre suprafața reală a

bunului închiriat și cea achitată în mărime de 75015,21 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

La 8 decembrie 2016, SRL „Baiurtan” a depus cerere de majorare a cerințelor acțiunii, prin care a solicitat încasarea din contul SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” a sumei de 79007,73 de lei cu titlu de datorie, a sumei de 71105 de lei cu titlu de penalitate, a sumei de 36162,57 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, a sumei de 5588,25 de lei cu titlu de taxă de stat, a sumei de 10000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, iar în total a sumei de 201863,25 de lei.

Prin cererea reconvențională concretizată, SRL „Prestigiu-AZ”, la fel, a solicitat încasarea din contul SRL „Baiurtan” în beneficiul SRL „Prestigiu-AZ” a valorii bunurilor transmise către locator (utilaj și mobilier pentru restaurant) în urma rezilierii contractului de locațiune în mărime de 726068 de lei, a diferenței sumei dintre suprafața reală a bunului închiriat și cea achitată în mărime de 75015,21 de lei, precum și a cheltuielilor de judecată.

Totodată, a precizat că SRL „Baiurtan” a rugat SRL „Prestigiu-AZ” să nu scoată bunurile sale din incinta restaurantului și că aceste bunuri vor fi compensate de către SRL „Baiurtan”.

Condiția înaintată de SRL „Prestigiu-AZ” să fie compensată valoarea acestor bunuri nu a fost respectată, astfel bunurile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Prestigiu-AZ” se află în posesia nelegitimă a pârâtului și urmează a fi restituite către proprietar.

Prin hotărârea din 15 martie 2017 a Judecătorei Strășeni sediul central, a fost admisă parțial acțiunea înaintată de SRL „Baiurtan” și cererea reconvențională depusă de SRL „Prestigiu-AZ”.

A fost încasată de la SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” suma de 79007,73 de lei cu titlu de datorie rezultată din contractul de locațiune, suma de 17168,48 de lei cu titlu de dobândă de întârziere, suma de 71106,96 de lei cu titlu de penalitate și suma de 15018,49 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în total suma de 182301,66 de lei.

A fost obligată SRL „Baiurtan” să restituie SRL „Prestigiu-AZ” bunurile mobile ce-i aparțin cu drept de proprietate cu costul total de 726068 de lei conform actului de primire-predare din 23 iunie 2015.

A fost încasată de la SRL „Baiurtan” în beneficiul SRL „Prestigiu-AZ” suma de 21782,04 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În rest, acțiunea inițială și cererea reconvențională au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Prestigiu-AZ”, admis apelul declarat de SRL „Baiurtan”, casată hotărârea primei instanțe în partea prin care a fost admisă cererea reconvențională înaintată de SRL „Prestigiu-AZ” și obligată SRL „Baiurtan” să restituie SRL „Prestigiu-AZ” bunurile mobile cu valoarea totală de 726068 de lei, conform actului de primire-predare din 23 iunie 2015, precum și încasarea sumei de 21782,04 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată și în această parte pronunțată o

nouă hotărâre, prin care a fost respinsă integral cererea reconvențională înaintată de SRL „Prestigiu-AZ” ca neîntemeiată.

În rest, a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Au fost încasate de la SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” cheltuielile aferente judecării pricinii în instanța de apel în mărime de 16336,50 de lei.

Prin decizia din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de SRL „Prestigiu-AZ”, casată integral decizia din 18 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse de SRL „Prestigiu-AZ” și SRL „Baiurtan” și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au reținut că SRL „Prestigiu-AZ”, contrar prevederilor art. 572 Cod civil, nu și-a onorat corespunzător, la locul și în momentul stabilit obligații ce rezultă din contractele de locațiune nr. 03/02-1 din 2 martie 2013 și nr. I/III din 11 mai 2013, în procesul executării contractelor de locațiune înregistrând o datorie la plata pentru locațiune și serviciile utilizate în mărime de 79007,73 de lei, ceea ce a generat obligația acesteia de a o achita.

Astfel, instanțele de judecată au considerat ca fiind justificată și încasarea din contul SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” a sumei de 17168,48 de lei cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 29 decembrie 2015 – 15 decembrie 2016, precum și a sumei de 71106,96 de lei cu titlu de penalitate, calculată pentru o perioadă de 6 luni conform dispozițiilor art. 268 și 626 Cod civil.

Cu referire la cererea reconvențională înaintată de SRL „Prestigiu-AZ”, instanțele de judecată au conchis că SRL „Prestigiu-AZ” este proprietarul bunurilor în număr de 261 de unități transmise în temeiul actului de predare primire din 23 iunie 2015, iar deoarece bunurile se află în posesie străină, acestea urmează a fi revendicate din posesie străină și transmise proprietarului, circumstanțe de fapt și de drept ce generează obligația de restituire a bunurilor menționate proprietarului SRL „Prestigiu-AZ”.

La 14 iunie 2019, SRL „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco a declarat recurs împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea admiterii cererii reconvenționale înaintată de SRL „Prestigiu-AZ”, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a cererii reconvenționale, în rest, hotărârea primei instanțe urmând a fi menținută, precum și încasarea din contul SRL „Prestigiu-AZ” în beneficiul SRL „Baiurtan” a cheltuielilor de judecată legate de achitarea taxei de stat în instanța de apel și în instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, nefondată, neîntemeiată și care contravine normelor de drept procesual și normelor de drept material.

A învederat că drept temei pentru transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, potrivit deciziei din 16 ianuarie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a servit faptul că, contrar prevederilor art. 372 alin. (2) lit. 1 și 1.2 CPC, în vigoare la data emiterii deciziei recurate, instanța a admis la etapa dată de examinare a acuzei contractul de vânzare-cumpărare nr. 3727 din 24 iunie 2015 în calitate de probă nouă fiind încălcate prevederile art. 26 CPC.

A menționat că prevederile art. 372 alin. (1¹) CPC au fost abrogate prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, publicată în MO 142-148 din 4 mai 2018 în vigoare de la 1 iunie 2018, fapt ce denotă dreptul instanței de apel la data examinării și emiterii deciziei contestate de a admite drept probă contractul de vânzare-cumpărare nr. 3727 din 24 iunie 2015, ce are o legătură cauzală directă cu litigiul în cauză și a se expune pe marginea acestei probe.

Cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) lit. d) CPC, a obiectat că instanța de apel a omis faptul de a se expune pe marginea noilor probe și anume, contractului de vânzare-cumpărare nr. 3727 din 24 iunie 2015, care a fost admis drept probă și a constituit obiectul acțiunii și drept temei pentru transmiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, fiind făcută referire doar la normele în partea dreptului de proprietate.

Având în vedere prevederile pct. 6.2 lit. a), b) și 10.1 din contractul de locațiune din 2 martie 2013, a evidențiat că SRL „Prestigiu-AZ” în cadrul examinării cauzei în prima instanță, în calitate de probă întru confirmarea cerințelor sale nu a prezentat acordul scris al SRL „Baiurtan” în calitate de locator pentru efectuarea unor lucrări de construcție sau montare a utilajului în încăperile arendare cu semnarea devizului de cheltuieli, ce ar constituie unicul act întru admiterea cerințelor înaintate în cererea reconvențională.

La fel, afirmația primei instanțe cu privire la faptul că bunurile au fost transmise necondiționat, este în contradicție cu prevederile pct. 7.5 din contractul menționat, care stipulează că după încetarea valabilității contractului de locațiune toate îmbunătățirile ale bunului imobil, indivizibile fără vicierea lui, inclusiv cele auxiliare, care nu se atribuie la procesul de lucru (utilajul san tehnic, contoarele, aparatele de iluminare, ușile etc.) rămân în proprietatea proprietarului cu titlu gratuit.

Cu referire la art. 202 alin. (1) și (2) Cod civil, a precizat că în cererea de apel a detaliat care sunt bunuri divizibile și care sunt indivizibile, fapt care nu a fost luat în considerație la momentul emiterii deciziei.

Cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) lit. d) CPC, a obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au examinat în calitate de probă și nu s-au expus pe marginea eliberării și achitării facturilor fiscale din 22 iunie 2015 în mărime de 296884 de lei lei, bunuri divizibile fiind achitate în bani cheși care nu au fost excluși din lista totală a bunurilor transmise în baza actului de primire predare, fapt ce denotă că suma evaluării a bunurilor conform raportului de expertiză, anexat drept probă la dosar este micșorată cu 296884 de lei, urmând a fi excluse multiple poziții din actul dat, fapt ce nu a avut loc.

Totodată, au evidențiat că nu este clar cum urmează a fi executată hotărârea, dacă o parte din bunuri sunt achitate deja și care urmează a fi transmise.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată la adresa electronică a reprezentantului recurente, avocatul Svetlana Chirilenco la 3 iunie 2019, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 18 vol. IV).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 14 iunie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de SRL „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Baiurtan”, reprezentată de avocatul Svetlana Chirilenco.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Svetlana Filincova

Ala Cobăneanu